

Dr hab. Piotr Wilczyński, prof. UMFC

Warszawa, 6 grudnia 2022 r.

Dziedzina: sztuki muzyczne

Dyscyplina: instrumentalistyka

Katedra Muzyki Kościelnej

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

00-368 Warszawa, ul. Okólnik 2

piotr.wilczynski@chopin.edu.pl

Ocena poprawionego opisu pracy doktorskiej mgr Darii Kubik

Zleceniodawca opinii

Rada do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, w trybie przewidzianym ustawą z dnia 14.03.2003 roku *o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*, (t. j. Dz.U. 2017 poz. 1798 z późn. zm.).

Dotyczy

Uchwały 17/2022 Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie z dnia 28 marca 2022 roku, w sprawie wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgr Darii Kubik.

Do przesłanego przez Przewodniczącą Rady do Spraw Dyscypliny, dr hab. Monikę Gardoń-Preinl, prof. AM pisma przewodniego, dołączony został egzemplarz opisu pracy doktorskiej mgr Darii Kubik, po dokonaniu poprawek.

Przedstawiony w formie pracy pisemnej opis dzieła artystycznego pod tytułem *Zastosowanie techniki dyminucyjnej we włoskiej muzyce klawiszowej XVI-XVII wieku na przykładzie utworów Ercole Pasquiniego* stanowi materiał w pełni komplementarny z dokonanymi nagraniami. Praca składa się z pięciu rozdziałów, zakończenia, aneksu z opisem instrumentarium wykorzystanego w nagraniu, spisu tabel, ilustracji i przykładów prezentowanych w treści. Opis płyty CD z nagraniem dziełem artystycznym dopełnia całości.

W pierwszym rozdziale w trafny i wyczerpujący sposób przedstawiony został kontekst historyczny, rys biograficzny i twórczość muzyczna E. Pasquiniego, ze szczególnym naciskiem na kompozycje przeznaczone na instrumenty klawiszowe. Odniesienia do twórczości G. Frescobaldiego pozwalają na zdefiniowanie wzajemnych powiązań na gruncie techniki kompozytorskiej i analogii stylistycznych.

Rozdział drugi zawiera wnikliwą charakterystykę instrumentarium klawiszowego epoki. Omówienie specyfiki dyspozycji organów i szczegółów konstrukcyjnych klawesynów włoskich z XVI wieku tworzy fundamentalną bazę do rozważań o doborze instrumentarium i decyzji wykonawczych. Powyższe uwarunkowania przedstawione zostały w dalszej części pracy.

W trzecim i czwartym rozdziale omówiona została problematyka dyminucji z uwzględnieniem traktatów, stanowiących podstawowy materiał źródłowy dla prezentowanego zakresu tematycznego. Wzorcowe pod względem metodycznym przedstawienie kolejnych źródeł, wzbogacone licznymi, trafnie dobranymi i omówionymi przykładami, pochodzącymi głównie z wydań oryginalnych zasługuje na podkreślenie.

Zastosowanie techniki dyminucyjnej w odniesieniu do kompozycji E. Pasquiniego zaprezentowane zostało w kolejnym, piątym rozdziale. Stanowi on jednocześnie dominantę części opisowej dzieła. Klasyfikacja i charakterystyka figur przedstawiona w tabeli 5.1 tworzy podstawę do rozważań analitycznych, którym w następnych podrozdziałach poddane zostały wybrane kompozycje. Drobnym błędem edytorskim w tabeli na stronie 65 jest łatwy do rozpoznania i samodzielnie skorygowania przez uważnego czytelnika. Prezentacja kolejnych utworów w oparciu o zaproponowaną w podrozdziale 5.2 autorską klasyfikację formalną, oparta została na szczegółowej metodologii i charakteryzuje się trafnością spostrzeżeń. Liczne przykłady nutowe pozwalają na śledzenie toku narracji w odniesieniu do omawianych kompozycji. Tekst kolejnych podrozdziałów pozwala na zdefiniowanie uwarunkowań istotnych dla doboru instrumentarium zaprezentowanego w nagraniu. Autorską propozycję dyminucji utworu „Altra Sonata” E. Pasquiniego uznaję za praktyczny wymiar rozważań tematycznych. Różnorodność i trafność doboru figur dyminucyjnych w zaprezentowanym materiale odbieram jako istotny element potwierdzający wysokie kompetencje Doktorantki.

Przedstawiony opis dzieła został poddany gruntownemu przerehabilitowaniu względem pierwotnej wersji. Wszelkie wprowadzone korekty i dostrzegalne, pełne zaangażowanie Autorki w zaprezentowaną nową redakcję tekstu zasługują na wysoką ocenę. Pod względem merytorycznym, konstrukcyjnym i językowym część pisemną pracy oceniam bardzo wysoko. Na podkreślenie zasługuje bogaty dobór ilustracji i przykładów opisanych wg jednolitego, zdefiniowanego wzoru. Bibliografia usystematyzowana wg nowego kryterium, pozwala na czytelniejszy odbiór jej bogatej zawartości. Treść części pisemnej stanowi trafnie skonstruowany materiał naukowy, pozostający w pełnym odniesieniu do zaprezentowanego w formie nagrania dzieła artystycznego.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę pozytywną ocenę dzieła artystycznego zaprezentowanego na płycie CD, przedstawioną przeze mnie w ocenie pracy doktorskiej z dnia 14 czerwca 2022 roku, po zapoznaniu się z poprawioną wersją opisu dzieła i pozytywnej ocenie powyższego materiału, stwierdzam, że praca doktorska mgr Darii Kubik świadczy o gotowości do samodzielnej, kreatywnej działalności artystycznej i badawczej, stanowiąc jednocześnie rozwiązanie oryginalnego problemu artystyczno – naukowego. Praca spełnia wymogi art. 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku *O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.* (Dz. U. z 2017 r. poz 1789, z późn. zm.)

Pracę doktorską mgr Darii Kubik przyjmuję z uznaniem i wnoszę o dopuszczenie Kandydatki do dalszego postępowania.

.....
dr hab. Piotr Wilczyński, prof. UMFC